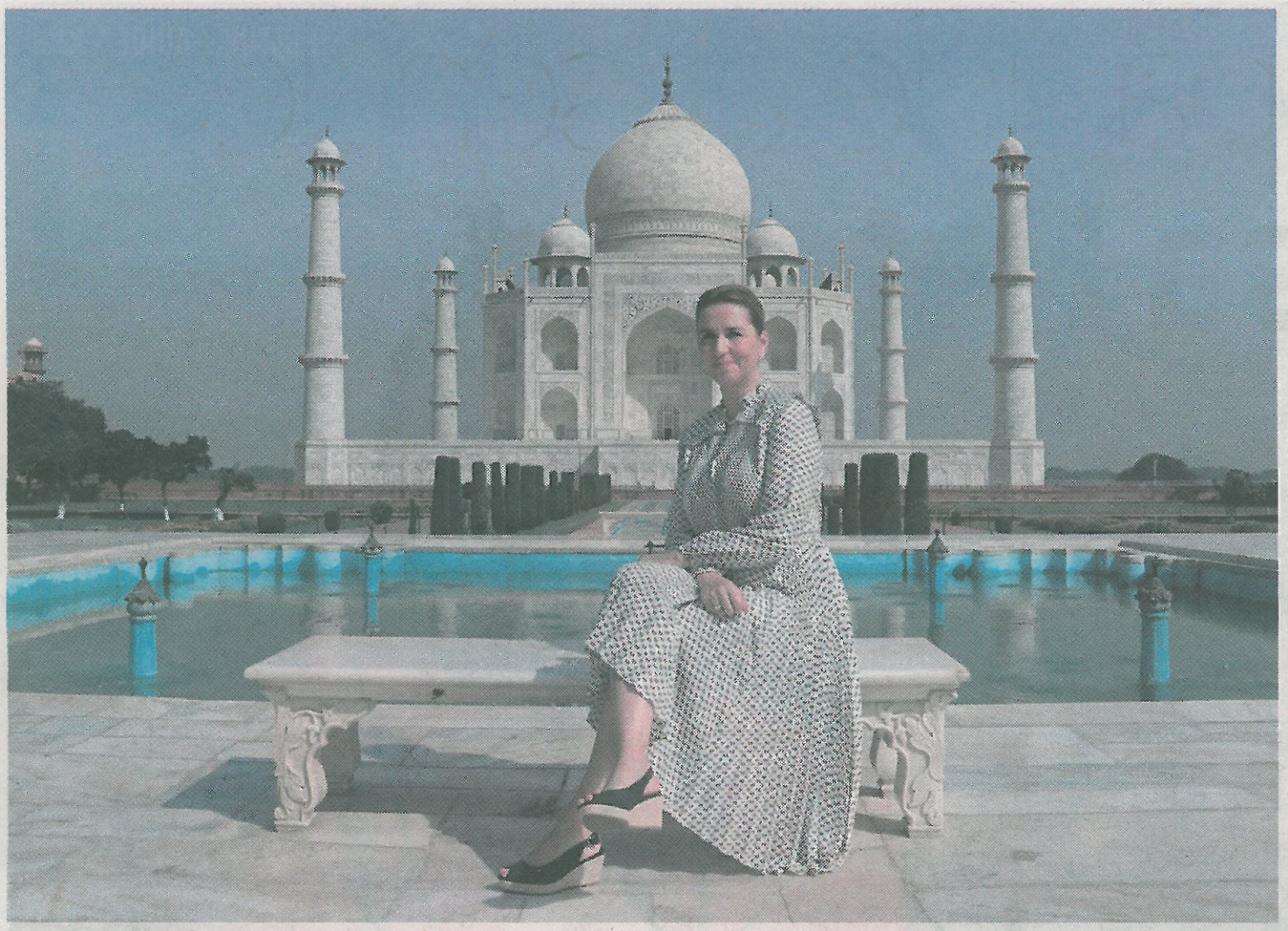

Ikonografien var helt i top, da Mette Frederiksen lod sig fotografere alene foran Taj Mahal i forbindelse med sit officielle besøg i Indien, mener Jane Sandberg. Billedet minder nemlig om et, der blev taget af Lady Diana samme sted, og dermed taler statsministeren visuelt ind i en fortælling om den stærke kvinde. Hende, der kan, vil og gør. På trods. Hvor Diana kæmpede med kærligheden og selvværdet, kæmper statsministeren for et land, der er lagt i knæ.
Foto: AFP/Ritzau Scanpix

Når statsministeren kommunikerer i billeder

KULTURKOMMENTAREN

I Statsministeriet arbejdet man konsekvent og kalkuleret med Mette Frederiksens visuelle fremtoning på de sociale medier. Og det er ikke tilfældigt, at det er i netop disse kategorier.

Af Jane Sandberg,
museumsdirektør og forfatter

Statsministeren har haft travlt på sociale medier i år. Næsten 300 opslag er det blevet til. Statsministeren har nemlig for længst forstået, at en moderne statsleder bruger sociale medier for at vinde gehør for sine politiske budskaber, fordi billeder ofte kommunikerer langt stærkere end ord.

Kigger vi på, hvilke motiver statsministeren har valgt at gøre til sin billedside, får vi indblik i en strategisk og gennemtænkt kommunikationsstrategi. Ingen tvivl om, at der arbejdes konsekvent og kalkuleret i Statsministeriet med vores øverste politiske leders visuelle fremtoning. Og der er dygtigt doceret mellem forskellige kategorier.

Den bekymrede, men ansvarlige statsleder

Den slags fotos er der flest af. Suppleret af ord, som formaner og opfordrer til at vise samfundssind og *courage* i en kold tid. Men vi ser også en statsminister, der takker befolkningen for at være lydige undersåtter - altid med en hårfin balance mellem bekymring og ansvarlighed. Bekymringen må ikke tage over. Den smitter og kunne give os følelsen af, at der ikke er helt styr på det henne i Statsministeriet.

Mig og mine kollegaer

Statsministeren er sød til at huske at poste kollegaer. Altså lige bortset fra Frie Grønne og Kristendemokraterne, som hun vist glemte i år. Men det er nu ikke fotos fra denne kategori, som danskerne bedst kan lide. Snarere tværtimod. Faktisk er fotos med partilederkollegaer nogle af dem, der »performer« dårligst, som de sikkert siger i ministeriets kommunikationsafdeling. Men de dur fint til at fortælle om samarbejdsvilje og om en statsminister, der kan tale med alle.

Jeg er bare helt almindelig

Her finder vi årets absolut mest populære opslag. For når Mette tager statsmandskappen af, forvandler hun sig nemlig til en præcis som dig og mig. En, der kan lide makrelmadder, risengrød og æbleskiver. Hun bager sin egen rabarberkage og elsker skønlitteratur. Og så er hun glad for sin mand, Bo, som hun holder i hånden og krammer også på Insta. At hendes og Bos kattekillinger er »fantastisk søde« var et af årets mest likede billeder. Kun overgået af, når Mette drikker en håndbajer efter en lang dag i ministeriet, eller når den stolte mor viser konfirmationssønnike frem.

Mig og mit kulturforbrug

Bogreolen som bagtæppe er et virkningsfuldt greb, der både signalerer hjemlig hygge og kulturel kapital. Og vores statsminister har en bred smag i litteratur. Krimier står ryg mod ryg med politiske biografier, men også ny dansk litteratur har fået plads på reolerne. Bøger om Afrika fylder ikke overraskende hos en, der har en universitetsgrad i afrikastudier. Men nu skal det jo ikke være finkultur det hele. Statsministeren elsker fodbold, cykling og håndbold og er ikke bleg for at hylde landshold og atleter.

Mig og mine venner

Så er der vennebilleder. Altså fotos af nogle af alle de kendte, som statsministeren kender. Det er mest kollegaer fra international politik. Og de griner tit sammen. Så gode venner er de nemlig. For eksempel den afgående svenske statsminister, formanden for det norske Arbeiderparti eller den newzealandske regeringsleder. Det er ikke disse opdateringer, danskerne kaster mange likes efter. Men de er virkningsfulde til at placere statsministeren i det gode statsmandsselskab.

Dem jeg synes er seje

Statsministeren kender mange, hun synes er seje; den første kvindelige statsminister i Sverige, forgængeren Poul Nyrup, skuespilleren Trine Dyrholm, håndboldlandsholdet og selvfølgelig vores alle sammens krammebamse, landstræneren Kasper Hjulmand. Når man viser sine idoler, fortæller man meget om, hvilke værdier man selv har. Og danskerne kan lide det. Især når idolerne er nogle, der kommer fra sportens verden. Meget populær kategori.

Et enkelt foto uden for kategori

Egentlig er der meget lidt uforudsigelighed på statsministerens Insta-konto. Men der er et foto, som skiller sig ud. I november var statsministeren en tur i Indien. Her besøgte hun det ikoniske Taj Mahal og lod sig forevige siddende på en bænk. Det har tusindvis gjort før hende. Men man kan ikke lade sig fotografere som enlig kvinde med paladset i baggrunden, uden at man trækker referencer til et ikonisk foto fra 1992.

Det er året, hvor uroen rumler i det britiske kongehus. Intet er mellem tronfølgeren Charles og hans kone Diana, som det burde være. Og på en tur til Indien sætter Diana sig på en bænk foran kærlighedspaladset Taj Mahal og bliver fotograferet. Billedet er en stærk og virkningsfuld fortælling om en ensom og svigtet kvinde. Men det er også et foto, der foregriber den handlekraft, som prinsessen senere fik omsat med stor folkelig opbakning som resultat.

Når vores statsminister sætter sig i samme positur på samme sted, taler hun visuelt ind i en fortælling om den stærke kvinde. Hende, der kan, vil og gør. På trods. Hvor Diana kæmpede med kærligheden og selvværdet, kæmper statsministeren for et land, der er lagt i knæ. Men hun kæmper, og med referencen til Diana står det også ret klart, at statsministeren tror på, at hun sejrer. Og på den måde kan man - også på SoMe - skrive sin egen historie.